

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sacrarvm Antiqvitatvm Monvmenta

Hillesheim, Ludwig

Antverpiæ, 1577

Gad.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68887](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68887)

2. Reg. 24. / *Infelix iterum crimen Dauidica regna,
Et grauis offensi numinis ira premit.*

Censere

Censeri numerum populi rex iussit Iudæ:
 Displicuit magno res nimis illa Deo.
 Omnis enim summo est inuisa superbia celo,
 Frangitur ultrici numinis illa manu.
 Senserat admissæ Dauides crimina culpæ,
 Aeger & offensum supplicat ante Deum.
 Mox Gaddus mandata Dei fatalia perfert,
 Rex tibi sunt dictis iussa ferenda meis.
 Ira Dei tibi bella, famem, pestemq; minatur,
 Optio de tribus est una relicta tibi.
 Quid faciat dubiâ quatitur formidine, tandem
 Eligitur tristi pestis acerba malo.
 Millia cum populi sternuntur plurima fato,
 Exerit horrendas nam Deus ipse manus.
 Corda pauent regis, sustollit ad æthera palmas,
 In celo genij vindicis arma videt.
 In me verte manus, inquit, sum noxius vnus,
 Nil quicquam populi commere uere mei.
 Audit omnipotens, pestem fugat, illico vates
 Offenso iussit sacra parare Deo.
 Rex paret, festam pecudes mactantur ad aram,
 Placatur vera relligione Deus.
 Iustitiæ summi lex est immota parentis,
 Semper ut iniustum pœna sequatur opus.
 Sic nunc mille malis toto percellimur orbe,
 Et scelerum pœnas impia turba damus.
 Innocuas sed enim qui tendat ad æthera palmas
 Queritur, ut iusti desinat ira Dei.

SALO.